

[Kofod-Svendsen]

der vi os over, at ydelsen til børnefamilierne fra 1. januar 1987 bliver væsentlig større.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det mest bemærkelsesværdige ved dette lovforslag er nok, at regeringen igen har fået et særligt beløb til børnefamilier placeret på finansloven, uden at fremskridtspartiet endnu en gang skulle gøre den opmærksom på det. Men det er da rart, at skatteministeren har lært noget af fremskridtspartiet, og det skal ministeren da heller ikke høre et eneste anklagende ord for.

Dette særlige beløb grunder jo på en aftale, regeringen indgik med fremskridtspartiet i 1983, men som regeringen i al sin falskhed brød, da den kom i kontakt med de radikale og socialdemokratiet. Vi har før haft dette forligsbud oppe til debat, så det skal vi ikke bruge så forfærdelig megen tid på, men jeg vil endnu en gang konstatere regeringens utroværdighed som forligspartner over for fremskridtspartiet.

Skatteministeren skal så igen ud med sin gummicheck til børnefamilierne og bruge et antal millioner kroner på udsendelsen, der primært kommer de familier til gode, som har indtægter mellem 200.000 kr. og 300.000 kr. Disse familier vil nok sende skatteministeren en venlig tanke, når hele 800 kr. kommer dumpende skattefrit ind ad brevkassen.

Jeg ved godt, at netop dette lovforslag har skatteministerens interesse, ikke mindst fordi ministeren glemte at sætte det på finansloven sidste år, men jeg må indrømme, at teksten alligevel forvirrer. Det er en detalje, det ved jeg godt, men alligevel. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at dette lovforslag vedrører børn i alderen 0-9 år. Efter almindelig opfattelse er 9 år altså grænsen for at modtage ministerens charmecheck, men i lovforslaget skriver ministeren, at barnet ikke må være fyldt 10 år. Måske kan vi få præciseret af skatteministeren, hvor grænsen går, og hvorfor man bruger to aldersbegreber?

Vi kunne have undgået dette lovforslag og skatteministerens problemer sidste år vedrørende charmechecken, hvis regeringen havde fulgt forliget med fremskridtspartiet, der i stedet for checks havde skaffet børnefamilierne en bedre skattefri bundgrænse, men det er selvfølgelig en dårlig historie, og den skal

vi ikke rippe yderligere op i, det er også bare alt for pinligt for regeringen.

Årets hilsen til børnene skal ifølge bemærkningerne ikke længere have den samme beløbsstørrelse efter 1986. Når vi runder 1987, regner skatteministeren – stadig ifølge bemærkningerne – med, at der i stedet skal udbetales 5.000 kr. til børnene. Det ser da også mægtig godt ud på tryk, men ministeren kunne godt have oplyst om de beløb, der i stedet tages fra børnefamilierne, og som hr. Lenger også har været inde på. Men selvfølgelig er det også en trist historie, så den må vi have til gode, til socialdemokratiets nye skattelov skal til debat.

Vi i fremskridtspartiet synes, det er godt, at skatteministeren fremsætter lovforslaget i god tid og så endda helt frivilligt. Vi er ikke misfornøjede med, at børnefamilierne bliver tilgodeset, men vi er imod en kontant udbetaling. Vi ønsker en forhøjelse af den skattefri bundgrænse. Da udbetalingen tilmed ikke kommer specielt de lavestlønnede til gode, vil vi lade regeringen og de radikale stemme for deres brud på almindelig anstændighed. Fremskridtspartiet kan ikke støtte lovforslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til dette lovforslag allerede i år. Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at fra det øjeblik skattereformen træder i kraft, den 1. januar 1987, vil der ske en radikal ændring af tilskuddet til børnefamilierne, og derfor er det sidste gang, dette lovforslag fremsættes.

Til fremskridtspartiets ordfører må jeg sige, at jeg har hørt det meste af talen før, så her kan jeg bare henvise til tidligere svar. Det nye var, at fremskridtspartiet ikke kunne finde ud af, hvor gamle de børn skulle være, som skulle have en børnecheck. I § 1 står der, at det er børn, som ikke er fyldt 10 år. Det står der i hvert fald i det eksemplar, som jeg har, og som er sendt frem til folketinget, og som er grundlaget for denne forhandling. Jeg kan ikke se, at det kan misforstås. Et barn, som ikke er fyldt 10 år, er pudsigt nok et barn, som ikke er fyldt 10 år.

Må jeg sige til hr. Lenger, at jeg gjorde, hvad jeg kunne, for at følge med i beregningerne over, hvor meget mælk man kan få om dagen for denne børnecheck. Det, jeg fik ud